

การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

The Role Playing for ASEAN Culture

อภิรุจี ธรรมทักษ์ และคณะ

I30201 IS1 การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่

การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

The Role Playing for ASEAN Culture

อภิรุจี ธรรมทักษ์ และคณะ

I30201 IS1 การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่

คำนำ

การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในสำคัญของอาเซียน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน และ เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อเผชิญกับบุคคลที่มาจากกลุ่มประเทศอาเซียน

ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ คือ แนวคิดวิธีการสอนบทบาทสมมติ วัฒนธรรมของกลุ่มสมาชิกอาเซียน ปัญหาการเรียนรู้ในรายวิชาอาเซียน และ วิธีแก้ปัญหาในรายวิชากลุ่มอาเซียน

การศึกษานี้คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้ที่อ่านรายงานจะมีความเข้าใจในสำคัญของอาเซียน มีการเข้าใจและปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมอาเซียนได้ และมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อเผชิญกับบุคคลที่มาจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน The Role Playing for ASEAN Culture	
แนวคิดวิธีการสอนโดยบทบาทสมมติ	1
ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน	5
ปัญหาการเรียนรู้ในรายวิชาอาเซียน	8
วิธีแก้ปัญหาในรายวิชาอาเซียน	9
เอกสารอ้างอิง	11
ข้อมูลผู้เขียน	12

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิชาการ การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน(The Role Playing for ASEAN Culture) ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี ด้วยความเมตตาจากหลายส่วน

ขอขอบพระคุณ นายอิทธิทธิ์ กิตติวรฤทธิ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะผู้บริหารและคณะครู อาจารย์ โรงเรียนอมาตย์พานิชนุกูลทุกท่าน

ขอขอบคุณ นายบดินทร์ บัวเกตุ ครูผู้สอนและที่ปรึกษารายวิชา IS1 การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้

ขอขอบคุณนางทัศนีย์ ธรรมทักษ์ และนางวัลภา มีแต้ม ผู้ให้คำปรึกษาในการเขียนบทความทางวิชาการ

ขอขอบคุณปกรที่เกิดจากการเขียนบทความทางวิชาการเรื่องนี้ให้แก่บุพการี คณะครูและคณานักเรียนในสถานศึกษา โรงเรียนอมาตย์พานิชนุกูล

การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อความเข้าใจวัฒนธรรมประเทศสมาชิกอาเซียน

The Role Playing for ASEAN Culture

ประชาคมอาเซียนจะเปิดประชาคมปี พ.ศ. 2558 ทำให้ประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนปรับตัวและเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ความต่างจากวัฒนธรรม ทำให้เกิดปัญหา เช่น การไม่เข้าใจในวัฒนธรรมระหว่างชาติ ระหว่างบุคคลหรือประเทศ

จากความไม่เข้าใจของวัฒนธรรมทำให้เกิดปัญหาหลายด้าน ปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งในปัจจุบัน คือ ปัญหาด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา โดยประเทศในกลุ่มอาเซียนมีประเทศนับถือศาสนาต่างกัน เช่น ประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามและประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ และเป็นที่ทราบกันดีว่า ศาสนาอิสลามเคร่งครัดในเรื่องการรับประทานเนื้อสุกรซึ่งตรงกันข้ามกับศาสนาพุทธ โดยสิ้นเชิงและในปัจจุบันแม้ประชาคมอาเซียนจะยังไม่เปิดแต่ยังคงพบเห็นปัญหานี้ขึ้นภายในประเทศ ดังนั้นหากประชาคมอาเซียนเปิดขึ้น ปัญหาความต่างทางวัฒนธรรมนี้คงจะเป็นปัญหาใหญ่ในกลุ่มสมาชิกอาเซียนอย่างแน่นอน

จากเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นถึงปัญหาเล็กๆ แต่หากเปิดประชาคมอาเซียนจะมีการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลหรือประเทศได้ การแก้ไขให้ดีขึ้นโดยเลือกใช้วิธีบทบาทสมมติเพื่อให้เข้าใจ มั่นใจมากยิ่งขึ้น อาจเป็นทางเลือกหนึ่งในความรู้เรื่องของประเทศสมาชิกอาเซียนและไม่เบื่อในการเรียนรู้

1. แนวคิดวิธีการสอนโดยบทบาทสมมติ

1.1 ความหมาย

ทิสนา แคมณี (2550 :358) กล่าวถึงวิธีการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติคือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงและแสดงออกมาตามความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบว่าเป็นข้อมูลภายในอภิปรายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

1.2 ความสำคัญและจุดมุ่งหมาย

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2530 :74-75) อธิบายจุดมุ่งหมายในการใช้บทบาทสมมติไว้

ดังนี้

กว้างขวาง

- 1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเจตคติและความคิดต่างๆอย่าง
- 2) เพื่อให้ผู้สอนทราบถึงเจตคติและความคิดของผู้เรียน
- 3) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆทางสังคมได้กว้างขวาง
- 4) เพื่อเตรียมผู้เรียนในการปฏิบัติเทคนิคบางอย่างในสถานการณ์จริง
- 5) เพื่อช่วยในการทดสอบสมมติฐานสำหรับการแก้ปัญหา
- 6) เพื่อฝึกความเป็นผู้นำและทักษะอื่นๆ ทางสังคมแก่ผู้เรียน

ยิ่งขึ้น

1.3 ลักษณะของบทบาทสมมติ

สิริวรรณ ศรีพหล และ พันทิพา อุทัยสุข (2540 :105-106) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ นั้น เป็นวิธีการสอนที่ครูใช้สอนกันมากในปัจจุบัน เพราะขั้นตอนการสอนไม่ยากหรือซับซ้อนมากเท่าใดนัก โดยทั่วไปการแสดงบทบาทสมมติเพื่อนำมาปฏิบัติในห้องเรียนนั้นอาจแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1) การแสดงบทบาทสมมติที่ไม่มีการเตรียมมาล่วงหน้า ผู้สอนจะผูกเรื่องหรือประเด็นเสียก่อนแล้วนำมาเล่าให้ผู้เรียนฟัง พร้อมกันนั้นก็กำหนดตัวผู้แสดงและบทบาทละครอย่างคร่าวๆ โดยอาจเพิ่มรายละเอียดตามความเหมาะสมและตามความเห็นของผู้แสดงเอง
- 2) การแสดงบทบาทสมมติที่ไม่มีการเตรียมมาล่วงหน้า วิธีการนี้อาจใช้ระหว่างบทเรียนหรือเริ่มต้นบทเรียนเพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนเป็นต้นว่าระหว่างผู้สอนกำลังสอนเรื่องหน้าที่พลเมืองของบุคคลในอาชีพต่างๆและความสำคัญของหน้าที่ที่มีต่อสังคม ผู้สอนอาจเรียกผู้เรียน 4-5 คนออกไปแสดงบทบาทของบุคคลในอาชีพต่างๆกัน หลังจากนั้นก็จะให้ผู้เรียนในชั้นวิจารณ์บทบาทที่แสดงไปแล้ว

1.4 วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ

การสอนแบบบทบาทสมมติ นั้นเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่คล้ายเหตุการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความมั่นใจและเข้าใจในเหตุการณ์นั้นๆ ได้ดี การเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติจึงควรมีการจัดเตรียมการสอนไว้เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด ทิสนา แคมณี (2550 :358-359) ได้อธิบายขั้นตอนวิธีการสอน ไว้ดังนี้

- 1) ผู้สอนและผู้เรียน นำเสนอสถานการณ์ในการแสดงบทบาทสมมติ
- 2) ผู้สอนและผู้เรียนเลือกผู้แสดงบทบาท

- 3) มีการเตรียมผู้สังเกตการณ์
- 4) ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนและสังเกตพฤติกรรม
- 5) ผู้สอนและผู้เรียนอภิปราย ความรู้ ความเข้าใจ ความคิด และความรู้อีก

ของการแสดงบทบาทสมมติ

) สรุปการเรียนรู้ที่ได้ทั้งผู้เรียน และผู้สอน

7) ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2,530 : 70) ได้อธิบายขั้นตอนการใช้บทบาทสมมติไว้

ดังนี้

- 1) กำหนดขอบเขตของปัญหาและกำหนดสถานการณ์และบทบาท
- 2) ผู้แสดงจะต้องรู้บทบาทตัวเอง แสดงให้เป็นธรรมชาติ
- 3) ผู้สอนและผู้เรียนช่วยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง
- 4) ผู้สอนและผู้เรียนสรุปแนวคิดที่ได้จากการแสดง

จากการอธิบายวิธีการสอนทั้ง 2 แบบข้างต้น จึงสรุปขั้นตอนการเรียนการสอนไว้

ได้ดังนี้

- 1) มีการเตรียมสถานการณ์จากผู้เรียนและผู้สอน
- 2) เลือกผู้แสดงบทบาทสมมติ
- 3) ทำการแสดงบทบาทสมมติ
- 4) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็น อภิปรายสิ่งที่ได้จากบทบาทสมมติ
- 5) ผู้สอนและผู้เรียนสรุปแนวคิดจากกิจกรรม

1.5 ประโยชน์และผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ

การสอนแบบบทบาทสมมติเป็นวิธีการสอนที่ใช้อย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะสามารถทำให้ผู้เรียนและผู้สอนเกิดการเรียนรู้ในด้านต่างๆ หลายด้าน (เสริมศิริ ลักษณ์ศิริ 2,540 : 261-262) ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าพฤติกรรมมรสาคเหตุเนื่องด้วยข้อจำกัดของสถานการณ์ต่างๆทำให้ผู้เรียนไม่คว่นตัดสินใจและคิดให้รอบคอบ พิจารณาถึงสาเหตุและหาทางแก้ไข
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เพราะต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นควรคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ร่วมงาน
- 3) ช่วยให้ผู้เรียนได้มี โอกาสสำรวจว่าตัวเองเป็นคนลักษณะใดเนื่องด้วยการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติมีหลายบทบาทให้เลือก เราจึงสังเกตได้ว่าเราอยากได้บทบาทใดและนั่นแสดงถึงค่านิยม ความเป็นตัวเองของผู้เรียน
- 4) ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก

1.6 ข้อดีและข้อเสียและข้อจำกัดของการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ

ทุกวิธีการสอนย่อมมีทั้งผลดีและเสีย ดังนั้นควรศึกษาวิธีการนั้นๆเป็นอย่างไร มีข้อดีอย่างไร และควรหาวิธีแก้ข้อเสียนั้นๆ บุญชม ศรีสะอาด (2,541 : 61-62) ได้บอกข้อดีของการสอนแบบบทบาทสมมติ ดังนี้

- 1) ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกของผู้อื่นและเกิดความเห็นอกเห็นใจ
- 2) ช่วยในการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
- 3) ผู้เรียนได้รับการเตรียมพร้อมก่อนเจอสถานการณ์จริง
- 4) กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
- 5) พัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน
- 6) ใช้ในการสอนหรือประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย
- 7) ผู้แสดงบทบาทเรียนรู้ที่จะจัดระบบความคิด
- 8) ฝึกการสื่อสาร

ข้อจำกัด ทศนา เขมมณี (2550 : 361) อธิบายไว้ว่า

- 1) เป็นวิธีการสอนที่ใช้เวลานาน
- 2) ต้องมีการเตรียมการและจัดการให้ดี

- 3) ผู้สอนอาจขาดคุณสมบัติความไวในการรับรู้ปัญหา ทำให้การ
สอนไม่ดีพอ
- 4) ผู้สอนจะต้องมีไหวพริบในการแก้ปัญหาต่างๆ หากขาด
คุณสมบัตินี้ไปจะทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจถึงปัญหาต่อเนื่องได้

2.ประเทศในกลุ่มอาเซียน

ประเทศในกลุ่มอาเซียนประกอบด้วย ประเทศทั้งหมด 10 ประเทศ ซึ่งมีความแตกต่าง
ทางด้าน ภาษา สังคม และวัฒนธรรม ดังนี้

2.1 ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

- 2.1.1 ภาษา มีภาษามาเลย์ เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและจีน
- 2.1.2 สังคม มีระบบการปกครอง แบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
- 2.1.3 วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย ส่วนใหญ่สุภาพบุรุษจะแต่งกายด้วยเสื้อ
แขนยาว ตัวเสื้อยาวถึงเข่า นุ่งกางเกงขายาวแล้วนุ่งโสร่ง ส่วนสตรีจะแต่งกายมิดชิด นุ่งกระโปรงยาว เสื้อ
แขนยาว และมีผ้าโพกศีรษะ

2.2 ประเทศกัมพูชา (Cambodia)

- 2.2.1 ภาษา มีภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ ,ภาษา
ฝรั่งเศส,ภาษาเวียดนาม และภาษาจีน
- 2.2.2.สังคม มีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ
- 2.2.3.วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สตรีนิยมนุ่งผ้าถุงสีดำ เนื้อมัน คาดเข็มขัด ใส่เสื้อสี
สุภาพบุรุษนิยมนุ่งผ้าโจงกระเบน ใส่เสื้อคอปิด ขัดกระดุมห้าเม็ด

2.3.ประเทศอินโดนีเซีย(Indonesia)

- 2.3.1.ภาษา มีภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาประจำชาติ รองลงมาคือภาษาอังกฤษ,ดัทช์และ
ภาษาชวา

2.3.2. สังคม มีระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร

2.3.3. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สุภาพบุรุษ จะนุ่งโสร่ง สวมเสื้อคอปิด แขนยาว สวมหมวกรูปกลม บางครั้งนุ่งโสร่งทับกางเกงประมาณครึ่งตัว สตรีจะใช้ผ้าไคน์พันรอบตัว และใช้นุ่งอยู่กับบ้านเท่านั้น หรือนิยมเรียกว่า

ผ้าบาติก สวมเสื้อ เคาจา แขนยาว สวมรองเท้ามีสันสี่สันสวยงาม สตรีที่นับถือศาสนาอิสลามจะใช้ผ้าคลุมศีรษะ

2.4. ประเทศลาว(Laos)

2.4.1. ภาษา มีภาษาลาวเป็นภาษาประจำชาติ มีการใช้ทั้งในส่วนของภาษาพูดและภาษาเขียน

2.4.2. สังคม มีระบบการปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ โดยมีพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเป็นองค์กรการเมืองสูงสุดซึ่งนำการบริหารประเทศ

2.4.3. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สุภาพสตรี นิยมนุ่งผ้าซิ่นทอลาย ใส่เสื้อแขนยาว ทรงกระบอก และมีสไปเฉียงพาดไหล่ สุภาพบุรุษนิยมนุ่งโจงกระเบนและสวมเสื้อชั้นนอกกระดุมเม็ดเล็ก

2.5 ประเทศเวียดนาม(Vietnam)

2.5.1. ภาษา มีภาษาเวียดนามเป็นภาษาราชการ

2.5.2. สังคม มีระบอบการปกครองแบบสังคมนิยมโดยพรรคคอมมิวนิสต์เป็นพรรคการเมืองเดียว

2.5.3. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สุภาพสตรีนุ่งกางเกงแพรยาว สวมเสื้อแขนยาว คอตั้งสูง เสื้อยาวลงมาถึงข้อเท้า ผ้า 2 ชั้น สวมรองเท้าเกี๊ยะสันสูง สุภาพบุรุษแต่งกายคล้ายสตรี บางครั้งสวมเสื้อกุยเฮง สวมหมวกสีดำเย็บด้วยผ้าไม่มีปีก

2.6. ประเทศไทย(Thailand)

2.6.1 ภาษา มีภาษาไทยเป็นภาษาราชการ

2.6.2. สังคม มีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.6.3. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สุภาพบุรุษจะมีชุดประจำชาติที่เรียกว่าเสื้อพระราชทาน และสำหรับชาวบ้านนิยมสวมผ้าขาวม้า สุภาพสตรีนิยมสวมผ้าไทย ซึ่งทำจากผ้าไหมและผ้าทอมือต่างๆ นำมาทำเป็นผ้าสไบ

2.7. ประเทศฟิลิปปินส์(Philippines)

2.7.1. ภาษา มีภาษาฟิลิปปิโน และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและมีภาษาประจำชาติ คือ ภาษาตากาล็อก

2.7.2. สังคม มีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร

2.7.3. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย เสื้อคอกว้างแบบตะวันตกแขนยกตั้งเป็นปีกกว้าง ทำด้วยผ้า นุ่งกระโปรงติดกับเสื้อเป็นชุดเดียวกัน บุรุษจะสวมเสื้อแขนยาวทำจากใบสับปะรด นุ่งกางเกงแบบสากล

2.8. ประเทศสิงคโปร์(Singapore)

2.8.1. ภาษา มีภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมา คือภาษาจีนกลาง

2.8.2. สังคม มีระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด

2.8.3. วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สตรีสวมเสื้อและผ้าถุงเป็นผ้าปาเต๊ะสีสันสดใส คอกลมกว้าง เชนเสื้อยาวสามส่วน สุภาพบุรุษ สวมเสื้อแขนยาวคอจีน สวมกางเกงขายาว เสื้อเป็นผ้าแพรจีน

2.9. ประเทศมาเลเซีย(Malaysia)

2.9.1. ภาษา มีภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษและภาษาจีน

2.9.2. สังคม มีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา

2.9.3.วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สุภาพบุรุษนิยมนุ่งโจร่งสวมเสื้อปลอ่ยชายยาวคลุมทับโจร่งสวมหมวกกำมะหยี่ดำ สตรีนิยมสวมเสื้อแขนยาว ชายเสื้อยาวถึงเข่า สวมกระโปรงคลุมตาตุ่ม คลุมศีรษะด้วยผ้าบางขาวสตรีมุสลิมสวมฮิญาบ

2.10 ประเทศเมียนมาร์หรือพม่า(Myanmar)

2.10.1 ภาษา มีภาษาพม่าเป็นภาษาราชการ

2.10.2 สังคม มีระบบการปกครองแบบเผด็จการทางทหาร ปกครองโดยรัฐบาลทหาร ภายใต้สภาพสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ

2.10.3 วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย สุภาพบุรุษนุ่งโจร่ง สีนีไม่ฉูดฉาด ลายตารางหรือเป็นลายทางยาว ส่วนใหญ่สวมเสื้อสีขาว สตรีนิยมนุ่งโจร่งผ้าฝ้ายและผ้าไหมสีสดใส มีลวดลายด้านล่าง สวมเสื้อตัวสั้น คอกลม ผ่าอกติดกระดุม5เม็ด แขนกระบอกยาวจรดข้อมือ บางครั้งก็นิยมสวมแขนสั้น

3.ปัญหาการเรียนรู้ในรายวิชาอาเซียน

ปัญหาการศึกษาในปัจจุบันทำให้เกิดผลกระทบต่อหลายฝ่าย ทั้งฝ่ายนักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ ตลอดจนถึงสังคม โรงเรียน ประเทศและโลก

ในรายวิชาอาเซียน ปัญหาหลักๆที่ทำให้นักเรียนหรือผู้เรียนรู้ไม่เข้าใจมาจากสองปัญหา นั่นคือ

3.1 ปัญหาจากตัวนักเรียน

สาเหตุหลักของปัญหาการศึกษารายวิชาอาเซียนของตัวนักเรียน คือ นักเรียนขาดแรงจูงใจในการศึกษาหรืออาจถูกสิ่งอื่นดึงดูดความสนใจในการศึกษาจนทำให้เรียนไม่เข้าใจในการเรียนและปัญหาของนักเรียนคือ นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น

จากที่กล่าวไปข้างต้น สิ่งที่ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาอาเซียนมาจากนักเรียนสนใจเทคโนโลยีและสื่อบันเทิงในปัจจุบันมีความล้าหน้ามากขึ้นจนทำให้เรียนสนใจสิ่งนั้นมากกว่าการเรียนการศึกษา

ในรายวิชาอาเซียนเป็นส่วนหนึ่งของวิชาสังคม ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่อยากจะเรียน เพราะคิดว่าวิชาแบบนี้หน้าเบื่อและสนใจสิ่งอื่นมากกว่าการเรียน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนเรียนวิชาอาเซียนไม่เข้าใจและเป็นปัญหาการศึกษา

3.2 ปัญหาจากอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาในการเรียนรู้และศึกษารายวิชาอาเซียน ส่วนหนึ่งเกิดจากครูผู้สอน ซึ่งมีสาเหตุหลักจากครูผู้สอน ดังนี้

3.2.1 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่เพียงพอ

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของครูให้เท่าทันศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้เท่าทันกับเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ๆ ครูผู้สอนจึงต้องมีความมั่นใจว่าจะทำการสอนในรายวิชาอาเซียนได้ครบถ้วนและเพียงพอ

3.2.2 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ถูกต้อง

ครูผู้สอนนั้นอาจได้รับการอบรมและศึกษามาอย่างเพียงพอ แต่ก็ต้องให้แน่ใจว่าความรู้เหล่านั้นถูกต้องและเป็นจริงก่อนจะถ่ายทอดสู่นักเรียน เพื่อไม่ให้เสี่ยงต่อความผิดพลาดและความเข้าใจผิดของนักเรียนในภายหลัง

ซึ่งปัญหาของครูผู้สอนข้างต้นที่ได้ยกมา เกิดจากการที่ครูขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง รวมทั้งยังขาดการจัดการความรู้ที่ดีและมีได้มีโอกาแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันนั่นเอง

4. วิธีแก้ปัญหาในรายวิชาอาเซียน

ปัญหาวิชาอาเซียนมีที่มาจาก 2 สาเหตุ คือ จากตัวนักเรียนและจากครูผู้สอน ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะต้องได้รับการแก้ไข เพื่อให้การเรียนการสอนรายวิชาอาเซียนเป็นไปได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

4.1 การแก้ปัญหาจากตัวนักเรียน

ปัญหาของนักเรียนส่วนใหญ่ เนื่องจากนักเรียนขาดคามสนใจในการเรียน ดังนั้นวิธีแก้มีดังนี้

4.1.1 นักเรียนควรลดการใช้เทคโนโลยีในด้านที่ไม่เป็นประโยชน์ให้น้อยลง โดยที่จะให้ผู้ปกครองหรือเพื่อนช่วย

4.1.2 สร้างแรงจูงใจในการเรียน คือ นักเรียนควรมองหาข้อดีในการเรียนรายวิชาอาเซียน คิดในแง่ดีและหาผลประโยชน์ที่ได้จากการเรียน

4.2 วิธีแก้ปัญหาจากครู

จากที่ได้กล่าวในบทที่แล้ว ส่วนใหญ่ปัญหาที่เกิดจากครู คือ เกิดจากการที่ครูขาดแรงจูงใจ มีวิธีแก้ดังนี้

4.2.1 การปฏิรูปการผลิตครูและสถาบันผลิตครู โดยการกำหนดนโยบายการผลิตครูให้ชัดเจนด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา(2547-2556) และผลิตครูแนวใหม่หลักสูตรรปี ใน8สาขาโดยเริ่มรุ่นแรกใน8สาขา ส่วนการปฏิรูปสถาบันการผลิตครู ได้มีการปฏิรูปคุณภาพคณาจารย์ในสถาบันครู

4.2.2 การพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา โดยจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาและการกำหนดนโยบายและแผนการ...

เอกสารอ้างอิง

ประภัสตรา โดตะขุน .มป.ป.วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (ออนไลน์) .สืบข้อมูลจาก

<http://sites.google.com> เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม

วิทย์ บัณฑิตกุล .2555.ลาว.กรุงเทพฯ:วีพริ้นท์.

_____ .2555.ราชอาณาจักรไทย.กรุงเทพฯ:วีพริ้นท์.

_____ .2555.เวียดนาม.กรุงเทพฯ:วีพริ้นท์.

_____ .2555.สิงคโปร์.กรุงเทพฯ:วีพริ้นท์

_____ .2555.อินโดนีเซีย.กรุงเทพฯ:วีพริ้นท์

วัฒนธรรมอาเซียน (ออนไลน์) .มป.ป.สืบค้นข้อมูลจาก www.thai-aec.com เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2558.

ข้อมูลผู้เขียน

นายโลมา ไครเวอร์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5

นางสาวนริรัตน์ จรุงศักดิ์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5

นางสาวนุชนาฏ มีแต้ม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5

นางสาวศิรดา หาญวงษ์สกุล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5

นางสาวอภิรุจี ธรรมทักษ์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5